

- 2) toczących się przed Sądem Najwyższym i Główną Komisją Arbitrażową,
- 3) udzielania poręczeń (gwarancji) za zobowiązania wynikające z zagranicznych stosunków finansowych i handlowych

— jeżeli nie zostało to powierzone innej państwowej jednostce organizacyjnej.

§ 5. 1. Minister Finansów sprawuje nadzór nad instytucjami i jednostkami organizacyjnymi określonymi w statucie Ministerstwa Finansów oraz przedsiębiorstwami państwowymi, w stosunku do których pełni funkcję organu założycielskiego.

2. Ministrowi Finansów podlegają urzędy skarbowe i izby skarbowe.

§ 6. 1. Pracownicy Ministerstwa Finansów oraz izb skarbowych, wykonujący lub nadzorujący na podstawie odpowiedniego upoważnienia czynności w zakresie kontroli finansowej, są uprawnieni do:

- 1) wstępu i poruszania się na terenie kontrolowanej jednostki organizacyjnej na podstawie legitymacji służbowej i upoważnienia do wykonywania kontroli oraz nadzorowania czynności kontrolnych,
- 2) żądania udostępnienia pełnej dokumentacji i ewidencji w zakresie gospodarki finansowej, obrotu materiałami, wyrobami i środkami trwałymi oraz ewidencji papierów wartościowych, depozytów, dokumentów rozliczeniowych, płatniczych i kasowych, a także innych dokumentów związanych z działalnością finansową kontrolowanych jednostek,
- 3) zbierania danych i informacji dotyczących działalności jednostki kontrolowanej w zakresie objętym kontrolą również w innych jednostkach organizacyjnych bez dodatkowego upoważnienia,
- 4) zbierania informacji oraz zabezpieczania dokumentów i innych dowodów w razie uzasadnionego podejrze-

nia, że zostało popełnione przestępstwo na szkodę państwa lub jednostki gospodarki społecznej,

- 5) żądania od jednostek kontrolowanych sporządzania niezbędnych dla kontroli odpisów oraz wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń opartych na dokumentach.

2. Pracownicy Ministerstwa Finansów oraz izb skarbowych, w związku z wykonywaniem zadań określonych w ust. 1, nie podlegają rewizji osobistej, przewidzianej w wewnętrznych regulaminach kontrolowanych jednostek organizacyjnych.

§ 7. Minister Finansów określa wewnętrzną strukturę organizacyjną izb i urzędów skarbowych.

§ 8. 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 maja 1979 r. w sprawie zasad organizacji urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. z 1979 r. Nr 14, poz. 92, z 1980 r. Nr 5, poz. 10 i Nr 17, poz. 61, z 1981 r. Nr 24, poz. 127 i 128 i z 1982 r. Nr 12, poz. 93) w § 8 ust. 6a oraz § 12a skreśla się.

2. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188, z 1951 r. Nr 25, poz. 185 i z 1969 r. Nr 20, poz. 148),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 maja 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania i uprawnień Ministra Finansów oraz jego organów w zakresie dochodów państwa i kontroli finansowej (Dz. U. Nr 18, poz. 98).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

20

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1981 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych (Dz. U. Nr 23, poz. 119) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 dodaje się pkt 7—9 w brzmieniu:

„7) wpłat jednostek gospodarki społecznej na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,

- 8) wpłat (obciążeń wyrównawczych) odprowadzanych przez jednostki gospodarki społecznej

na rachunek wyrównawczy w handlu zagranicznym,

- 9) nadmiernie pobranych kwot z rachunku wyrównawczego z tytułu:

a) dopłat wyrównawczych,

b) zwrotu podatku obrotowego w eksporcie.”;

- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do umarzania zaległości podatkowych w zakresie zobowiązania pieniężnego od rolników oraz podatków i opłat terenowych są uprawnieni:

- 1) naczelnicy gmin oraz naczelnicy miast i gmin, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 50.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 50.000 zł,

- 2) prezydenci miast i naczelnicy dzielnic, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 100.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 100.000 zł;
- 3) terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — bez ograniczenia kwoty.”;
- 3) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Urzędy skarbowe są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych:
- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej w każdym rodzaju należności i za każdy rok podatkowy do wysokości 500.000 zł w zakresie zaległości podatkowych na rzecz budżetu centralnego i do wysokości 50.000 zł w zakresie zaległości na rzecz budżetów terenowych,
 - 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej w następującym zakresie:
 - a) urzędy skarbowe mające siedzibę w miastach będących siedzibą województw, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 100.000 zł, przy czym łączna

kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 100.000 zł.

- b) pozostałe urzędy skarbowe, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 50.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 50.000 zł.”;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Izby skarbowe są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej w każdym rodzaju należności i za każdy rok podatkowy — do wysokości 5.000.000 zł w zakresie zaległości podatkowych na rzecz budżetu centralnego oraz do wysokości 500.000 zł na rzecz budżetów terenowych,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — bez ograniczenia kwoty.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

21

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych.

Na podstawie art. 164 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 i Nr 27, poz. 111 oraz z 1982 r. Nr 7, poz. 55 i Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1981 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 86) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatków i niepodatkowych należności budżetowych jednostek gospodarki uspołecznionej ustala się:

- 1) w sprawach podatku od nieruchomości — według miejsca położenia nieruchomości,
- 2) w sprawach pozostałych podatków i niepodatkowych należności budżetowych — według siedziby jednostki gospodarki uspołecznionej, a w wypadkach określonych w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 7,

poz. 55 i Nr 45, poz. 289) — według miejsca położenia zakładu sporządzającego bilans.

2. Siedzibą jednostki gospodarki uspołecznionej jest miejscowość, w której znajduje się jej zarząd, lub miejscowość określona w przepisach (statucie) jako siedziba jednostki.”;

- 2) dotychczasowe § 1 i 2 oznacza się jako § 2 i 3;
- 3) w dotychczasowym § 3, który oznacza się jako § 4, wyrazy: „Naczelnik Dzielnic Warszawa-Sródmieście” zastępuje się wyrazami: „Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Sródmieście”;
- 4) dotychczasowe § 4 i 5 skreśla się;
- 5) w § 7 skreśla się ust. 1 i 4, a ust. 2 i 3 oznacza się odpowiednio jako ust. 1 i 2;
- 6) w § 8 ust. 2 wyrazy: „Naczelnik Dzielnic Warszawa-Wola” zastępuje się wyrazami: „Urząd Skarbowy Warszawa-Wola”;
- 7) § 10 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski